

lign. falder altså udenfor ordningen. Også de selvstændigt erhvervsdrivende falder udenfor ordningen og i det omfang sådanne har udgifter til befordring og faglige kontingenter, kan disse altså fradrages efter de gældende regler.

Som ligeledes omtalt i de almindelige bemærkninger er det endvidere som led i forenklingen af indkomstopgørelsesreglerne foreslået, at der indføres et standardfradrag, der skal omfatte alle de den skattepligtige tilkommende fradrag med undtagelse af dem, der udtrykkeligt er holdt udenfor. Også standardfradraget skal opføres på skattekortet. For så vidt angår gifte mænd, der sambeskattes med hustruen, skal standardfradraget normalt i sin helhed opføres på mandens skattekort, selvom hustruen har lønindtægt, hvoraf hun ansættes særskilt til skat. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til § 26. Har den skattepligtige eller personer, med hvem han sambeskattes, haft indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed i det pågældende indkomstår, indrømmes der ikke standardfradrag.

Standardfradraget er et mindstefradrag, således at der, hvis de faktiske udgifter, som det skal omfatte, overstiger standardfradraget, indrømmes fradrag for de faktiske udgifter.

Det er endelig foreslået, at den samme kreds af skattepligtige, der omfattes af standardfradragordningen, d. v. s. alle personer, der ikke har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, skal være fritaget for beskatning af B-indkomst med visse nærmere angivne undtagelser, når denne i alt ikke har overstøjet 600 kr. Fritagelsen gælder dog ikke, hvis den skattepligtige gør krav på et større fradrag end standardfradraget.

For så vidt angår den gifte kvinde, der skal ansættes særskilt til skat i henhold til § 4, stk. 2, er det fundet naturligt, at hun ved sin indkomstopgørelse så vidt muligt får fradragsretten for fradragsberettigede udgifter, der er knyttet til de indtægter, hvoraf hun beskattes særskilt. Dette er også lovforslagets hovedregel, jfr. § 26, stk. 1, 1. pkt. Hovedreglen indebærer bl. a., at hvor hustruen har selvstændig erhvervsvirksomhed, kan hun ved opgørelsen af sine indtægter af virksomheden fradrage de sædvanlige driftsudgifter, herunder afskrivninger og eventuelle henlæggelser til investeringsfunds efter de gældende regler herom. Af praktiske grunde er der dog gjort visse undtagelser fra hovedreglen. Som det er anført foran kan lønmodtagerfradrag kun fratrækkes i hendes indkomst med det faste beløb (1.500 kr.). Endvidere kan præmier og bidrag til en pensionsordning for hustruen alene fratrækkes ved opgørelsen af hendes indkomst, hvis det drejer

sig om fuldt fradragsberettigede indbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger, der i henhold til bestemmelsen i § 4, stk. 2 f) skal beskattes særskilt hos hende. Har hustruen i forbindelse med sit arbejde haft udgifter udover det faste lønmodtagerfradrag eller har hun erlagt bidrag til en pensionsordning med begrænset fradragsret efter renteforsikringslovens § 1, stk. 1, d, vil fradragene herfor være omfattet af standardfradraget, der indrømmes ved mandens indkomstopgørelse, og kun hvis han enten ikke har krav på standardfradrag eller gør krav på et større beløb end det faste standardfradrag (1.800 kr.) indrømmes fradragene for de omhandlede udgifter i hendes indkomst.

Under en ordning, hvor hustruens indtægter og udgifter ved selvstændig virksomhed m. v. skal opgøres og beskattes særskilt, er det umiddelbart nærliggende at tænke sig, at hendes eventuelle underskud må være mandens indkomstopgørelse uvedkommende. Underskud hos manden måtte ud fra en sådan betragtning også være uden betydning ved opgørelsen af hustruens særskilte indkomst. Hustruen måtte da være henvist til at føre underskud på sin særskilte indkomst frem til fradrag i den positive særskilte indkomst, som hun måtte få i de 2 følgende skatteår, jfr. ligningslovens § 15.

Man har imidlertid ikke anset det for rimeligt at drage denne konsekvens af den foreslåede særbeskatningsordning. Tænker man sig, at manden har haft et underskud på sin skattepligtige indkomst på f. eks. 25.000 kr., medens hustruen har haft en positiv erhvervsindtægt på 25.000 kr., ville det betyde, at ægtefællerne skulle betale skat efter en indkomst på 25.000 kr., skønt de tilsammen slet ikke har tjent noget.

Det er derfor foreslået, at den ene ægtefælles underskud skal fradrages ved opgørelsen af den anden ægtefælles skattepligtige indkomst.

I dette afsnit af lovforslaget indeholdes endvidere nogle særlige bestemmelser om opgørelsen og ansættelsen af den skattepligtige indkomst for dødsboet, arvingerne og en eventuel efterlevende ægtefælle efter en afdød person, nemlig dels den i bemærkningerne til afsnit II omtalte bestemmelse i § 28 angående beskatningen af beløb, der af et offentligt skiftet dødsbo udbetales til arvinger eller ægtefælle, og dels bestemmelserne i §§ 29-33, der tilsigter at sikre den ligeledes i bemærkningerne til afsnit II omtalte kontinuerlige beskatning i henseende til værdiansættelserne for de i indkomstopgørelserne indgående formuegenstande, hvad enten der er tale om hensidden i uskiftet bo, om privat skifte eller om offentligt skifte.